

Българският език е един от малкото европейски езици с относително дълга писмена история. В нея е вградено не само делото на Светите братя Кирил и Методий и техните следовници, но и прозорливостта и далновидността на първите ни християнски владетели Борис, Симеон и Петър. Под тяхното мъдро управление само за около век българските книжовници успяват не само да усвоят и двете азбуки – глаголицата и кирилицата, но и да преведат на разбираем за новопокръстените българи език не само богослужебните книги, но и целия жанров модел на съвременната им византийска литература. Това е огромен и величав труд, за чието значение повечето от съвременниците ни не си дават сметка. Защото писмеността и книжовният език, създадени от Светите братя, не само пускат здрави корени на българска почва, но се разпространяват и сред останалите православни народи в Югоизточна и Източна Европа, като ги приобщават към християнската цивилизация. И именно затова събития като днешната изложба са изключително необходими. Всеки български гражданин трябва да знае и помни, че именно България и старобългарският книжовен език са превърнали нашата част на Европа в органична част от християнския свят и наследници на културата на най-развитата през IX-X в. цивилизация. Тези събития трябва да ни напомнят и за отговорността ни пред поколенията знайни и незнайни книжовници, които са съхранили и пренесли писменото ни наследство през вековете до наши дни.

Проф. д.ф.н. Анна-Мария Тотоманова,
ръководител на Катедрата „Кирилометодиевистика“
Софийски университет „Св. Климент Охридски“

2 май 2019 година